

עין משפט
גר מצודה

מוסף רש"י

מוסף רש"י

ג' זקנים וזה א' אחד מו
יכול עולה אדם מעשר
בזמן הזה ודין הוא ב
מעשר מעון הבאת מק
בבני הבית אף מעשר
זמנה לבכור שכן מעון מ
כיוורים יוכיחו מעון מ
הנחת ת"ו ל' יובתא
מקשה וקידשה לבכור מ
הבית אף מעשר אינו
דינא וגיית כמה הצד
זמנה להצד השוה שבה
מאי קסבר א' קסבר י
לשעתה וקידשה ליתיה
דאי קסבר לא קידשו
בכור נמי תיבעי אסר
קידשה והכא במאי עמ
קודם חורבן הבית וחי
קיים ויאתקש בשרו ל
בכשרו במזבח ואתי מע
דבר הלמד בהיקש חזר
דגן חולין הוא הניחא
אלא למ"ד בתר מלמד
ידם ובשר חרא מילתא
לשמעתא קמיה דרב
טפשא אמטול דיתבי
שמעתא דמוחשכא לא
בזעת סילוק מסעות
במצורעיה משתתלי
אידך בשני מקומות ק
הא בקדשי קדשים ה
דבינא אידי ואידי בק

ג' וקנים. דבר אחד מפי כל זקן וזקן: ר' ישמעאל אומר כו' זו היא אחת מהן: יכול יעלה ארס מעשר שני. דקטבר קדושת הארץ לא נבעלה וזכירה ו הפרשת מעשרות מן המורה וקאמר יכול יאכלנו עכשיו בירושלים בלא מדיו: מ"ל וכו' ויחמייה פירי מאי שנה שנה בברר דפשיטא

ליה וימלי שגא מעשר דמיבעיה ליה
 שכן טעון ממן דמיס. הלכך ר'ר' צימ
 ומוחב: כבוריס ויכוח. שאין טעוין
 ממן דמין וארצין צימ כדכתיב לפני
 מוחב: ודברס יו: שכן טעון כסחא.
 הלכך בעי צימ דהוקקין למוחב לכך:
 ר' צי. ולקמיה פריך וליהדר דיעא
 לימי צמח הלד: לד מוחב: זה לממן
 דמיס ואלי להנחה: **מאי קסבר**. זה
 תנא דפטיט ליה צבור ממעשר יו: אי
 קסבר קדושה ראשונה. של צימ קדשה
 לשמיה וקדשה לעמוד לנא כי היכי
 דס"ל בקדושה האלך קומבעי ליה מי
 קרינא אלא ולי לפני כבור אין לא וקסבי
 מעשר כבור: **אפילו כבור** אין. אפילו
 כבור יקריב ויחלל דהא תנא דליית ליה
 קדשה לעמוד לנא אית ליה שמקריבין
 אע"פ שאין צימ כדאמרנן במגילה
 ט"ז י"ג: **אי ואי קסבר** לא קדשה
 אפי' כבור נמי סינטי. ואי קסבר
 קדושה צימ בטלה לה וימבעי לה יו:
 במעשר הויאלי ואינו ר'ר' לביט מיה
 מיחאליל בירושלים ולפני ה' קרינא מיה
 או לא: **אפילו כבור**. כה"ג נמי מינטי
 ליה כנא יו: שקריבו דמינו ואימוריו
 ומרב הניט ובשרו קיים מהו שאלכוהו:
 אמר ריבנא לעולם קסבר לא קדשה
 וסבא. דקשטיי ליה מעשר ממכור
 כצבור שאינו ר'ר' לביט דומיה דמשר
 קפטיט ליה דפטיטא ליה גביה דלא
 מיחביל: **דאיפסק** יו: כשרו לדמו. ואת
 דמס מורק ואת חלבס חקטירי ובשרס
 איני לך (במדבר יח) חליף מיניה בשעה
 שאהי רחוי לזרוק את הדם אתה אוכל
 את הבשר ולא אתר שנהדר המוחב:
 וצי. כשר הלמד בדיקס מן הדס חחר
 ונמלמד בדיקס על העשר יו:
 ונמטסא. הא דלכני דלמר קדש יו:
 ליתס נספלין כפגיתם המוחב ומימי

ויהי דמשמע בית ממש לרץ
ואין בית ואין לרץ רק מונח
מלי סבר קדשה לריון דנורק
תקש לדמו מיהו האי ב פני
אכל קשה מאי קאמר אסילו
ויון דלא קדשה פשיטא לא לא
ועוד דכבור פשיטא דמפסיל
ולא קדשה ומה לרץ כלל
ונהרס המונח אכל חומות
וקדשים קלים ומעשר שני
אחלא כשציל הדין ורץ יטן
מחל לבר נזאה כמו נזרם
נזרם

לה מדרשא דרבי יוסף: כשע
ומסלקין את המזבחות בעת
קדשי קדשים. * וקא סלקא
חזין ומתורעין משתלחין שארין
ליים נושא הארון כדאמרין
אלמא נפסלין דקארמל לאו
חשיב ליה :ו וסניא אידך גה
במחנות האמורות בהן כשהיה
הליכתן משנסעו וקשיין את
והא בקדשים קלים: הכי
בקדשים קלים: אירי ואי

סילוק המסעות. כשמורידים את המסע
ממסעות במדבר: קדשים נפלים. כשר
עוקר מפני סילוק המנוח הוא מדקדקי
זורע נכנס לדגלי השבטים ולא זכר המנוח
מן (דקדקו) אע"פ שנקט אהל מועד הוא
הוא דמיוני ביורה הוא דהא אהל מועד
: כני מקומו נלכין אל. חד במקומו
מן במקומו וחד בכל מקום שיהא שם דרך
: מאי לאו. קמייתא בקדשי קדשים
יין מאי לאו הא בקדשי קדשים הא
קדשים קלים ולא קשוי. קמייתא

ליקוטים

רם ובשר היא סילתא היא.
כלומר כל דבר שהוא מסנו ודבר
אחר הוא, אין דגים אותו למד
סלמד (ר"ס יומא סז).

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְהָיָה אֲנִי וְכָל הָעָם וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְהָיָה אֲנִי וְכָל הָעָם

המזבח וכל שכן קדושת יי
א דאין לו הישר בירושלי
פריץ אפילו מעשר שני

שליש חבל קדוש הארץ קיי
ולא גרסינו לקמן פ' צהר
הא פשיטא דאין חייב לה

והוא אמר להם: "אני אומר לכם: כל מי יתן עטל למכור שתי סעודות ויבדוק את המזון הזה וישלכוהו לבעלי חיים או לאדם, הוא יהיה רשע".

המרכה הותרו זבין ומצורעין ליכ
ל'יק. וגו' ש"מ ובכבוד שקרבו. ופי
כל. דבההיא לא אמר דנאכל בכל
אלוהד וצ"ל וביה בחוס' מכות י

ס לשם במסכת מנחות ב" שתי הלחם (לה). רמזין להו
לפיל לוח י: בן קידשה א"כ ברות מנחות דהא בהא ת
עור ישראל: במן ובבכור (ש"ח): ל' דהאי בפני כ"ל, ות
ל' בדתה ללכמ דת חוב באו דרי וי"ל המיוחד

ידי ומוקמינן להו כתנאי: כא) ל"ל קדשי
דמוכת במגילה, רא"ב יביא מעשר ויהא
ויהו נמחק. (צ"ק: לא) ל"ל מיבעיא (צ"ק:
י. שגדל לפני הבית והזוכה להבאת מטה

אמל"ק (ש"ס): בב' נדל"ל בקדושת (ג"ר) ק
וכל בכל כ"ר: לשון חסד יס ע"ה: (בן)
ב' דלא (צ"ח): ל"ל דבעינן מחיצות
ומ"ה בחסד' כלל ד"ה חסד' (ג"ר): ל"ל ב' ב'

בן: ליל קדושת הבית (שבת: בראי) אי מתאכיל בירושלם
 יסי: (שבת: בראי) תיבת זאנו לילת בראי והקוסים עמי כה
 נול: (שבת: בראי) קיימות (שבת: בראי) יחא פשיטא בראי
 רבא: (שבת: בראי) בליל קדושת המזבח נמי אינו ראווי לזכרה

שיטה מקובצת מאי קמ"א
חיסרון הקדמ

הקטור קידשה [כו'] אפילו בבור גמי יקריב ויחל ואף על פי
לא קאמר דלוי נאכל דאי' אמתו פריך בבחינת חת לבשר ש'
למה טעם ירושלים, אפילו בכל אי' נתי הוא נאכל מעשר שני

לא מוחזק ובעיני מתן דמים יבנה מוחזק ויקריב,
מתן דמים, לימא משום דמוחזקי תיקון מ
למיתת לקח למיד דקדושת הארץ לא בטלה

מיון הקטגוריה קידשה לעתיד לבא, מתקיימין אע"פ
אין קן במעשר אפילו יהיו שני בחומותיהן.

לפיכך ניתן להבחין כי ישנה חשיבות רבה לזיהוי המסמך הנכון, וזאת בשל

בשנה לדתו כי יליף חזיה כי, וכן
מפער נמי לא, ועוד קשה לפי מה דר
הפס' לא דלית ליה תקנה כיון דלא קדש
יקריב ויחלל אהייג אם לא נזק דמי

גם בנכס זה נשאר קדשים קלים, וכמו דלמורק' אי אלה
 שני לא קדשה להם לי (למחר) נני משער משום דלמורק' לבסוף
 לסי מיל דלמורק' רביעא. לכן נראה דגרמין הכא ודא קמור לא
 ר' אלה הכא נחליה משקין שוקק ס' ילך בשבי איש נאכל ד

הוא נשאר, והוא אינו יכול להשתנות. כל זה
הוא חלק מהחוק. כל זה הוא חלק מהחוק.
הוא חלק מהחוק. כל זה הוא חלק מהחוק.

הקונטרס, וקשה לחזק קאמף כבוד נמי תנאי
שום דחמוסר קלעים הוא ולא קרען ביה למי
/ פדיון מין שחור הכים דלל קדשה ולין זה
לנסנס המוכח מין דלית ליה דקדשה לעתיד

הוא נקרא לפני ה', ה' פשיטת דלית נקרא לפני ה' ותחשוך קולו
ויעד קשה דפירש דכתי דלית נאכל לאמר שנהרס התבואה כר
ה' ואחלי משפוקא ליה בנפשו טפי חנכסר. ואשר רבינו לפני
אח. ויין דנהרס אי רלד לזריקה מחמת פשיטת התבואה כ" (דנח

השתלשלות, ועתה נדקדקו לקמן את-
וילכא למיתר חשים יולא שהרי זכין וזו
אשר שנסע הכל תועד הוא לאו לעש
המזנה איננו רצון לאשחזען דהם נאכל

[illegible]

ה'תשנ"ב

קליטת ארץ נפטלים בפעילות החנוכה, והוא דקק
ת. לך נראה דודאי אין חבל מעור קיים לעל
אשר יוכלו קאחר, ולכן מעורר תשתלח חן
עיסת החנוכה הוא יתבאר ברמ דמשתע ליה

הוא אף מתחזה וישראל וזו הן למעשה ליווי, ויבית מיוזם שער
כלים דיל לעולם דלים להו מתחזה, ולי נפסקים משים דאן הת

הקטן שבהם ונחמיה. סגל ודני מלך
סגל ודני בא ר' ירמיה להודיע דאפי'
קלים, ולי משום היקשא דהכאסא שח
סילוק חסדא הוא. והא דמוסח כפרק
שח דמוסח וליחזיקא לחסדא דמוסח

הוא יתחיל להעביר את המידע הזה לאנשי המוסד, וינסה להשיג את המידע הזה. וינסה להשיג את המידע הזה. וינסה להשיג את המידע הזה.

ל פסיל נכסור כדלסיקאח חמים דליתקס כסר
דדוקא העשר דסמך טפי לנכסר דיתקס לכל
ללא שייך לחיפסילנכו חמים וזל דסילוק חסר

דער שטח וואס איז געווען דער שטח פון דער
דער שטח וואס איז געווען דער שטח פון דער
דער שטח וואס איז געווען דער שטח פון דער

[illegible]

h Box

לגן סדרן אפילו כבוד נתי סי ישיב: